

ADVENTI KÉSZÜLET - 2024

„Jöjj el, Urunk Jézus, szükségünk van rád. Jöjj közel hozzánk. Te vagy a világosság: ébressz fel minket a közepszerűség álmából, ébressz fel minket a közöny sötétségéből, tedd éberré szívünket.” – Ferenc pápa

	Olvasd!	Elmélkedj!	Cselekedj!
ADVENT 1. vasárnap	Jer 33,14-16 1Tessz 3,12-4,2 Lk 21,25-28.34-36	A próféták és a szentek voltak a társadalmuk nonkonformistái, akik nem tudtak beilleszkedni egy Istentől eltávolodó rendszerbe. Éberek voltak: látták a jót, de az ettől való eltávolodást is. Az advent bennünket is erre az éberségre int. Minden nap lehetőség, hogy közelebb kerüljünk Istenhez. Isten is elindul felénk, hogy Karácsonykor találkozzunk.	Advent belül kezdődik... Lépj ma be imádságban a belső szobádba!
12.02. hétfő	Iz 2,1-5 Mt 8,5-11	„Uram nem vagyok méltó...” Ahhoz, hogy Isten át tudjon formálni, időznünk kell vele. Keressük, hogy ki vagyok én Isten szemében; milyennek lát engem az Atya, akinek gyermeke vagyok; milyennek lát engem Jézus, aki meghalt értem, s ma is odaadja az életét a szentmisében értem és nekem; s milyennek lát engem a Szentlélek, aki éltem és bennem él. Ezekre csak akkor kapok választ, ha csendes időt szánok a találkozásra.	Ma megfogalmazom Istennek, hogyan szeretnék készülni karácsonyra a mostani ádventben.
12.03. kedd	Iz 11,1-10 Lk 10,21-24	Sokszor feltesszük a kérdést: Milyen lehetne a világunk, ha nem lenne ennyi gonoszság? Mintha természetes lenne a rossz jelenléte, és csodálkozunk, ha egy csöppnyi jóssággal találkozunk. Pedig ez lesz a normális azon a napon, amikor „a föld tele lesz az Úr ismeretével”. Ennek megértéséhez elégséges a kicsiny szív, ahol Isten kinyilatkoztatja magát.	Ma igyekszem időt szánni testmozgásra, legalább sétára, közben igyekszem őrizni a szívem csöndjét.
12.04. szerda	Iz 25,6-10a Mt 15,29-37	Jó érzés ott lenni, ahol biztonság van, ahol levethetjük a minket betakaró lepleket, álarcokat, ahol elfogadnak, letörlik könnyeinket, ahol nem kell megmagyarázzuk a ránk ragadt foltokat. Istennel lenni is ilyen. Ő szabadít meg minket, begyógyítja sebeinket, és táplál, mert ő a mi Istenünk.	Magamban megáldom, Isten szeretetében ajánlom mindazokat, akikkel ma találkozom.
12.05. csütörtök	Iz 26,1-6 Mt 7,21.24-27	A mindennapokban könnyen megroppan az emberekbe vetett bizalmunk, hűségünk is törékennyé válhat. Isten irántunk való elkötelezettsége azonban töretlen, mint a kőfal, a bástya, az örökké megmaradó szikla. Bízunk benne, hiszen szavával teremt, újjáalkot bennünket. Istenről nem csevegni kell, hanem tanítását tettekre váltani! Bízhat-e bennünk?	Átgondolom a Gondviselés szerepét az életemben. Miben kell jobban ráhagyatkoznom, rábíznom magam? Mit adhatnék a rászorulóknak?
12.06. péntek Szent Miklós püspök	Iz 29, 17-24 Mt 9,27-31	Sokszor jó lenne meglátni, mi irányítja a világunkat, mi is az igazság. Mégis csak tapogatózunk, mint az evangélium szerinti két vak. Ők egyben mégis biztosak: hiszik, hogy Jézus képes meggyógyítani őket. A Megváltó érkezésének napján majd eltűnik a zsarnokság, a rágalom, az igazságtalanság, meghalljuk az ő szavát, és látjuk, ami eddig homályban volt.	Ma átgondolom, miről tudnék lemondani az ádventben (étel, ital, internet, mobil, tévé, stb.)
12.07. szombat Szent Ambrus püspök	Iz 30,19-21.23-26 Mt 9,35-10,1.6-8	Betegségben, szenvedésben könnyen elcsigázottakká és kimerültekké válunk. Ma az Úr vigasztalja népét: nem rejtőzik el, meggyógyítja sebeit, megkönyörül népén, megmutatja a helyes utat. Ő életünk forrása, és milyen jó, ha jelenlétünkkel gyógyítani tudunk, irgalmasságot sugárzunk, Isten országa örömét tudjuk továbbadni másoknak.	Ma átgondolom, hogy milyen konkrét módon tudok segíteni a rászorulóknak.
ADVENT 2. vasárnap	Bár 5,1-9 Fil 1,4-6.8-11 Lk 3,1-6	Kettős adventet élünk: felelevenítjük az ószövetségi várakozást, és várjuk Megváltónk második eljövetelét a világ végén. Állandó adventben élünk. Keresztelő Szent János rámutat a Megváltóra és hív: „Készítsétek el az Úr útját, tegyétek egyenessé ösvényeit”. Bűnbánattal, jó szentgyónással irtsuk ki lelkünkől mindazt, ami ferde, ami eltérít Krisztustól, gyakoroljuk a felebaráti szeretet, enyhítsük körünkben a testi-lelki nyomort.	Ma megfogalmazom, hogy mi a legnagyobb félelmem, és azt imában Istenre bízom.
12.09. hétfő Szeplőtelen fogantatás	Ter 3,9-15.20 Ef 1,3-6.11-12 Lk 1,26-38	A Szűzanya egész életét összefoglalja az angyali üdvözlétkor adott felelete, első feljegyzett imája: „Íme az Úr szolgálóleánya, legyen nekem a te igéd szerint”. Erre az imára tanította meg a gyermek Jézust is, és ő is ezt hagyta ránk: „Legyen meg a te akaratom”. Ez a mi imádságunk is Máriát és Jézust követve, örömben és bánatban, egészségben és betegségben, Isten tudja, mi válik igazán lelkünk javára.	Szentgyónásomra készülök és időben elvégzem, hogy új szívvel várjam az Urat.
12.10. kedd Szent Ambrus	Iz 40,1-11 Mt 18,12-14	A szentek tisztelete is Istenhez vezet, akit egyedül imádunk, a szenteket tiszteljük. A teológia nyelvén a Szűzanyának jár ki az elsődleges tisztelet (protodulia), míg Szent Józsefnek a magasabb tisztelet (hüperdulia), a többi szentnek pedig a tisztelet (dulia). Vezessen minket a szentek tisztelete az Úr Jézushoz, aki a szentség forrása, hogy szentekké váljunk mi is.	Kifejezem a tiszteletemet egy szegény felé – ő is a Szentlélek temploma.
12.11. szerda	Iz 40,25-31 Mt 11,28-30	„Akik az Úrban bíznak, új erőre kapnak, szárnyra kelnek, mint a sasok, futnak, és nem lankadnak el, járnak, és nem fáradnak el!” Ismerjük fel gyengeségeinket, nyomorúságainkat, akarjuk tenni a jót. Akarjuk megújítani kapcsolatainkat. Akarjuk megteremteni a békét, megszüntetni a békétlenséget. Felvenni az Úr igáját, tanulni Őt. Legyünk a remény emberei!	Összegyűjtöm, miért lehetek hálás Istennek, milyen ajándékokat, áldásokat kaptam tőle, megköszönöm neki.
12.12. csütörtök	Iz 41,13-20 Mt 11,11-15	„Ne félj, én megsegítelek!” Hogy meddig megyek el az Istenre való ráhagyatkozásban, az a szívemben dől el. Mennyire engedem meg Istennek, hogy betöltsön az ő szeretető jelenlétével. Ebben nincs határ. Ha mindent átadunk Istennek, ő megmutatja a hatalmát és az erejét. Isten országa csak az Isten egyszülött Fiába vetett hittel érhető meg. Ajándékba kaptuk. Már nem kell aggódnunk, mert Isten átvette a rólunk való gondoskodást.	Luca-búzákat ültetek: hálás vagyok az új élet csíráiért. Imádkozom a háború áldozataiért, a betegekért, csüggedőkért.

12.13. péntek <i>Szent Lúcia</i>	Iz 48,17-19 Mt 11,16-19	„A bölcsesség igazolást nyer a tettei által.” Isten szeretetének felülmúlhatatlan a magassága és a mélysége, a szélessége és a hosszúsága. Mindent körülölel, és mindent magába foglal. Az Atya mindennél hatalmasabb, és az ő szeretetéből senki nem ragadhat ki minket. Isten akkor tud igazán segíteni rajtunk, ha átadjuk magunkat neki. Isten mindenhatósága akkor kezdődik, amikor a miénk véget ért	Imádkozom és böjtölök. Hiszem, hogy ezek a tettek hatással vannak azokra, akik keresik a visszatérés útját az Atyához.
12.14. szombat <i>Keresztes Szent János</i>	Sir 48,1-4.9-11 Mt 17,9a.10-13	„Boldogok, akik meglátnak téged, és barátságoddal dicsekednek.” Mindent megelőz Isten szeretete: teremtettségünket, a mai napunk minden történéseit. Vagy azért imádkozom, mert Isten szeret; vagy azért, hogy szeressen - nem mindegy, mi a kiindulásunk. Szeretete nem azon múlik, hogy mennyi jót teszek; nem kiérdemelni kell, hanem befogadni. Isten működteti ezt a világot. A Szentlélek mozgat mindent.	Nemes szívvel elengedem a tartozásokat, megbántásokat családomban, közösségemben.
ADVENT 3. vasárnap	Szof 3,14-18a Fil 4,4-7 Lk 3,10-18	„Örüljete az Úrban szüntelenül, újra csak azt mondom, örüljete, az Úr közel van” (Fil 4,4-5). Engedjük, hogy a szívünk megteljen örömmel. Amikor nincs öröme az embernek, amikor szomorú, akkor kedvetlen, szeretetlen, ingerült, minden bűnre képes, mert az örömtelenség „a gonosz búvóhelye”. Don Orionnal, a szegények papjával (+1940) mondjam: „Bűn és búskomorság, ki az én hazámból.”	Imádkozom azokért, akiket nem értek, akik másképpen gondolkodnak, akik távol állnak tőlem, hogy az Üdvözítő szeretete és ereje találjon rájuk.
12.16. hétfő	Szám 24,2-7.15-17 Mt 21, 23-27	„Miféle hatalommal teszed ezeket?” – tették fel a kérdést Jézusnak a főpapok és a nép vénei. Milyen szándékkal, milyen céllal, milyen erővel teszem, amit teszek? Mi vezet cselekedetemben, mi a tetteim mozgó rugója? Tegyek fel magamnak e kérdéseket. Készületünk legszebb vonása, ha ennek a röpimának jegyében történik: „Érted, Jézusom”.	A tavalyinál szerényebbre tervezem meg az ünnepi asztalt. Miről kéne lemondanom nagylelkűen a szegények, szükségét szenvedők javára?
12.17. kedd	Ter 49,2.8-10 Mt 1,1-17	Jézus családfáját megörökítették az evangéliumok – ám nemcsak azok tartoznak bele, akik neve ott szerepel, hanem minden megkeresztelt ember is. Jézus ezt mondta: „Aki teljesíti mennyei Atyám akaratát, az mind testvérem, nővérem és anyám.” (Mt 12,46-50). Jézusban Isten gyermekei, családja lettünk. Boldog örömmel tartozzam hozzá!	Bizalommal, türelemmel, figyelmes szeretettel fogadom a hozzám fordulókat.
12.18. szerda	Jer 23,5-8 Mt 1,18-25	Szent Józsefnek legnagyobb megpróbáltatása az volt, hogy szembesülnie kellett Máriának, jegyesének a titkával: gyermeket vár, de a gyermek nem tőle való. Mert igaz ember volt, sokat töprengett ezen. Amikor azonban álmában Isten jelzést ad neki, magához veszi Máriát és gyermekét, s jó családtyaként gondoskodik róluk. Vegyük magunkhoz, fogadjuk be életünkbe a Szűzanyát és gyermekét!	Ma csapvizet iszom más italok helyett, vagy más módon egyszerűsítem az igényeimet.
12.19. csütörtök	Bír 13,2-7.24-25a Lk 1,5-25	„Istennél semmi sem lehetetlen” – mondja az angyal Máriának. Isten a semmiből megteremtette a világot. Nem volt lehetetlen teljesítenie Mánóah és felesége kérését, Zakariás és Erzsébet kérését. Istennek semmi sem lehetetlen velünk kapcsolatban sem. Fiát adta értünk. Hívó, bizó lélekkel fordulhatunk hozzá: mélyítse bennünk a rendíthetetlen, erős hitet.	Ma figyelek rá, hogy mindent a bennem élő Isten jelenlétében, jókedvűen és az ő kedvére tegyek.
12.20. péntek	Iz 7,10-14 Lk 1,26-38	Adventi utunk utolsó szakasza: felismerni Isten tervét, igent mondani rá, akkor is, ha nem értjük mi miért történik. Istennek mindig gondja van ránk. Fedezzük fel, hogy Isten konkrétan jelen van életünkben, és Máriához hasonlóan válaszoljunk IGENNEL rá. Mária igent mondott Istennek, és ezzel igent mondott az Életre. Igent a mi életünkre, a mi üdvösségünkre is.	Adventben esélyt kaptam a mértéktartás felszabadító erejének megtapasztalására – új szívvel böjtölök.
12.21. szombat	Én 2,8-14 vagy Szof 3,14-18a Lk 1,39-45	Ahogy a vőlegény és a menyasszony egymás iránti szeretete állandó és teljes, úgy az Egyház és Krisztus kapcsolata, a mi Istennel való kapcsolatunknak is ilyennek kell lennie. Isten szeretete soha nem fogy el, mert nem önmagáért van, hanem értünk. Mária Erzsébetnél tett látogatása is erre a mások felé megmutató, lángoló szeretetre hív: figyeljünk végre mások szükségére.	Meglátogatom, felhívom nagyszülőmet, idős rokonomat, vagy egy rég látott ismerősömet, így kifejezve érdeklődésemet, szeretetemet iránta.
ADVENT 4. vasárnap	Mik 5,1-4a Zsid 10,5-10 Lk 1,39-45	Ha valaki meglátogat bennünket, megtiszteltetésnek éljük meg. Karácsony-kor azt ünnepeljük, hogy maga Isten látogatja meg az embert. A klasszikus gondolat szerint: „Isten emberré lett, hogy az ember istenivé válhasson”. Karácsony az ember fölemelésének ünnepe, mely arra is hív, hogy ünnep-lésünkbe integráljuk öregjeinket, és figyeljünk azokra, akik családunk, közösségünk vagy városunk periferiájára sodródtak.	Betérek egy templomba – köszöntöm az Urat, csendben elidőzöm vele meghívva őt ünnepemre.
12.23. hétfő	Mal 3,1-4.23-24 Lk 1,57-66	A reggel a pirkadattal kezdődik. Nem hirtelen jön a világosság, hanem fokozatosan világosodik ki. Isten az ő érkezését is előkészíti: hírnököket küld: elküldi prófétáit és végül Keresztelő Jánost. Készüljünk szívünkben, hogy örömet, igazi világosságot hozzon jövetele.	Ma különösen is igyekszem türelmesen, békével fordulni azokhoz, akikkel találkozom.
12.24. kedd	2Sám 7,1-5. 8b-12.14a.16 Lk 1,67-79	Sokszor annyira el vagyunk foglalva magunkkal, hogy könnyen elfeledkezünk a lényegről. Így vagyunk ünnepeinkkel is: vásárlás, takarítás, sütfőzés... annyi minden tölti ki időnket. Közben megfeledkezünk arról, hogy meglátogat „felkelő Napunk a magasságból”: Isten meglátogatja az embert, Szabadítót küld, Fiát adja szívünkbe, irgalmat gyakorol. Ne felejtjük ki az ünnepből Őt, hisz erről szól születésének ünnepe.	Az imádságos csendben Isten megajándékoz, hogy lelkünk megnyugodjon, kifényesedjen és az ünnep valóban ajándék lehessen számunkra, Isten szeretetének kiáradása.